

29. septembra je kmetovalka Marija Avšič položila temeljni kamen za vzgojno-varstveni zavod v Kosezah, ki bo 12. objekt iz sredstev samoprispevka I v naši občini. Objekt, ki bo veljal 13 milijonov dinarjev, bodo zgradili delavci celjskega Ingrada. V njem bo prostora za 160 predšolskih otrok, ki se bodo vanj vselili že v prihodnjem letu.

VSEBINA:

STRAN 2: OK SZDL —
Plodno delo

STRAN 3: Dekorativna z Volno

STRAN 6: Naš razgovor —
Začetne težave so
za nami

STRAN 7: Delegatski žaromet —
Prve ovire so mimo

STRAN 9: Množica tekačev

STRAN 11: Krava v
živalskem vrtu?

STRAN 12: Vodi fotokronika

STRAN 14: Umetnika ne
naredi diploma...

Temeljite priprave na kongrese

Ko so zadnjič na sestanku osnovne organizacije ZK v eni od krajevnih skupnosti razpravljali o pripravah na kongrese Zveze komunistov, se je eden od razpravljalcev mimogrede vprašal, kako neki naj se oni (mislil je »baza«) pripravljajo na tako pomembne reči, če pa na občinskem komiteju o tem še niso nič razpravljali, torej niso dali še navodil...

Razpravljalec se je seveda zmotil. Na komiteju in konferenci so o tem že govorili, vendar pa to seveda ne pomeni veliko. Če gledamo namreč na kongrese kot na temeljite analize doseženega, podroben pregled dela, ki naj bo temelj za prihodnje naloge in polet pri njihovem uresničevanju, potem drži, da tega predvsem ne morejo narediti forumi. To je delo, ki, z drugimi besedami povedano, čaka osnovne organizacije, torej člane Zveze komunistov — v vseh okoljih, povsod tam, kjer živijo in delajo. In zato izjava, češ da bo treba

počakati na »smernice od zgoraj«, kaže na nekoliko čudno pojmovanje vsebine in pomena nalog in načinov dela Zveze komunistov.

In kako se bomo torej pripravljali na kongrese? »Recept« pri tem je jasen, kajti že dolgo je znano, katere so naše glavne fronte boja — in na katerih bomo morali seveda poslej zastaviti delo še bolj odločno. Kako je z uveljavljanjem delegatske ureditve? Kako delujejo naše delegacije, v naši organizaciji združenega dela in naši krajevni skupnosti? Smo na tem področju res storili vse, da bi delegatske mehanizme resnično nastavili tako, da bi o najpomembnejših vprašanjih odločal interes delovnega človeka?

Morda se bo ob tem oglasil kdo in pojasnil, da so v njihovi osnovni organizaciji že razpravljali o delu delegacije in ugotovili, kje so šibke točke, kje bo treba stvari

popraviti. Vidite, in tu je ravno tisto, zaradi česar morda marsikje capljamo v prostem teku: prevečkrat so se namreč družbenopolitične organizacije ukvarjale z delegatstvom »od zunaj«, kot svetovalke in »mentorke«, premalo pa so vrasle v same delegacije ter se znotraj njih borile za uresničevanje dogovorjenega...

In tako je tudi z uresničevanjem zakona o združenem delu, uresničevanjem stabilizacijskih programov, tako je z vsemi platmi našega življenja, ob katerih morajo člani ZK stopiti v prve vrste in ki so sestavni deli celote, ki ji pravimo — boj za boljši jutri. Ne zgolj s kritiko, iskanjem pomanjkljivosti, temveč predvsem z ustvarjanjem pogojev, v katerih bomo te pomanjkljivosti lahko odpravljali, se z njimi spopadali. Z metodami in načini dela, o katerih govori tudi študija Edvarda Kardelja ter z ustvarjalnim, resničnim delom...